(9)15:He presented the people's offering, and took the goat of the sin-offering which was for the people, and slaughtered it, and performed the sin-offering ritual with it, as the first.

16:He presented the burnt-offering, and offered it according to the law.

17:He presented the meal-offering, and filled his hand therefrom, and burnt it on the altar, besides the burnt-offering of the morning.

18:He slaughtered also the ox and the ram, the sacrifice of the peace-offering, which was for the people: and Aharon's sons delivered to him the blood, which he sprinkled on the altar round about.

19:and the fat of the ox and of the ram, the fat tail, and that which covers [the innards], and the kidneys, and the cover of the liver:
20:and they put the fat on the breasts, and he burnt the fat

20:and they put the fat on the breasts, and he burnt the fa on the altar:

21:and the breasts and the right thigh Aharon waved for a wave-offering before the LORD; as Moshe commanded.

22:Aharon lifted up his hands toward the people, and blessed them; and he came down from offering the sin-offering, and the burnt-offering, and the peace-offering.

23:Moshe and Aharon went into the Tent of Meeting, and came out, and blessed the people: and the glory of the LORD appeared to all the people.

24:There came forth fire from before the LORD, and consumed on the altar the burnt-offering and the fat: and when all the people saw it, they shouted, and fell on their faces.

(10)1:Nadav and Avihu, the sons of Aharon, took each of them his fire pan, and put fire therein, and laid incense thereon, and offered strange fire before the LORD, which He had not commanded them.

2:There came forth fire from before the LORD, and devoured them, and they died before the LORD.

3:Then Moshe said to Aharon, This is it what the LORD spoke, saying, I will be sanctified in those near to Me, and before all the people I will be glorified. Aharon held his peace.

את את <u>ווּלַלּקרב</u> אָת־הַמְּ כמשפט: כפּוֹ אַת־הַשׁוֹר וָאָת־הַאַיִל אָת־הַדָּם אהרן בים החזות שוק הימין לשא משֶה: צוה

אֶל־הָעֶם וְיְבֶּרְכֵם וַיִּכֶד מֵעֲשַׂת הַחַּשְּׁאת וְהָעֹלֶה וְהַשְּׁלָמִים: בּיֵנִיבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־אִהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וְיִבְרְכַוּ אֶת־הָעֲם וַיִּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־בְּל־הָעְם: בְּיַבְרָכוּ אֶשׁ מִלּפְּנִי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּח אֶת־בּוַתְּצֵא אֵשׁ מִלּפְנִי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּח אֶת־הָעַלַה וְאָת־הַחְלָבִים וַיַּרְא כְּל־הָעָם וַיִּרֹנּוּ וְיִפְּּלוּ עַל־הַעָּלַה וְאָת־הַחְלָבִים וַיַּרְא כְּל־הָעָם וַיִּרֹנּוּ וְיִפְּּלוּ עַל־הַמָּלֵה וְאָת־הַחְלָבִים וַיַּרְא כְּל־הָעָם וַיִּרֹנּוּ וְיִפְּּלוּ עַל־בְּמִיהְוֹיּא אִישׁ מִּתְּתָוֹי בְּנִי־ אֲהַרֹן נָדָב וַאֲבִיהֹוּא אִישׁ מִחְתָּתוֹי

וַיִּתְּנְיִּ בָהֵן אֵשׁ וַיָּשִּׁימוּ עַלֶּיהָ קְּטְׂרֶת וַיַּקְרִיבוּ לִפְנִי יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתְם: יַוַתְּצֵא אֲשׁ מִלּפְנִי יְהוָה וַתִּאכַל אוֹתָם וַיָּמֻתוּ לִפְנֵי יְהוָה: יַּוֹיֹאמֶר מֹשֶׁה

ב<u>וליק</u>בב.

4:Moshe called Mishael and Eltzaphan, the sons of Uzziel the uncle of Aharon, and said to them, Draw near, carry your brothers from before the sanctuary out of the camp.

5:So they drew near, and carried them with their coats out of the camp, as Moshe had said.

6:Moshe said to Aharon, and to Elazar and to Ithamar, his sons, Don't let the hair of your heads go loose, neither tear your clothes; that you don't die, and that He not be angry with all the congregation: but let your brothers, the whole house of Yisrael, bewail the burning which the LORD has kindled.

7:You shall not go out from the door of the Tent of Meeting, lest you die; for the anointing oil of the LORD is on you. They did according to the word of Moshe.

אֶלראַהַלֹן הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּּר יְהֹנְה וּ לֵאמֹר בְּקְרֹבֵי אֶלְראַהַלֹן הוּא אֲשֶׁר־דִּבָּר יְהֹנְה אֵלְבִישׁ וְעַל־פְּנִי כְל־הָעֶם אֶבָּבֵּד וַיִּדִּם אֲהַרֹן: שַּעִּרֹיפָּנִי כְל־הָעֶם אֶבָּבֵּד וַיִּדִּם אַהַרֹן: שַּעִּרֹ בְּנִי עֻזִּיאֵל דִּדְ אַהַרֹּן מִשָּׁה אֶל־מְחָנִּץ לְמַּחְנִּה בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה: שַּׁבִּיוֹ וִיְשָׂאָם בְּבָּרְוֹנִיתְם הְּלְרֵבוּ וַיִּשְּׂאָם בְּבְּרְבוּ וַיִּשְּׁאָם בְּבָּרְתוֹיִץ לְמַחְנִּה בַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה: שַּׁבִּית וִשְּׁאָם בְּבְּרְמוֹיִן מְשְׁהִּ מִּעְּה וְנְצִּלְיִוֹר וּלְאִיתָמָּר וּ בָּנִיוֹ וְיִשְׁאָם אַל־אַהְרֹן וּלְאַ תְמָתוּ וְעִל בְּלִר בְּנִית יִשְׂרָא וְנִלְּא נְנִיל בְּלּרְתְּהְרִבוּוֹ וְלְא תְמָתוֹ וְעִל בְּלּרְתְּהְרִבוּוֹ וְנִילְ בְּלִר בְּנִית יִשְׂרָאוֹ יִבְבּוּ אֵתְר שִּׁרָף יְהִוְה: בְּלִתְוֹ מִשְׁרָא יִבְבּוּ אָתִר שִּׁרָף יְהִוְה: בִּיִּמְם בְּלִיתְוֹ מִשְׁרָת יִבְּנִית יִשְׂרָא אַל מִוֹעֵר שִּׁרָ בִּנִית יִשְּׁרָא לִנְיִם בְּלִים בְּלִיתְ שִּׁרָ בְּבִּיֹת יִשְׂרָא אַל יִבְבּוּ אֵשֶׁר שָּׁרָף יְהְנְהוֹי בְּיִתְ יִשְׁנְתוֹ מִשְׁתְת יְהְנָה עֲלִיכֶם בְּלִיתְם בְּלִיתְם בְּלִיתְם בְּלִיתְם בְּלִיתְם בְּלִיתְם בְּבִיר מִשְׁרִם בְּלִבְּיוֹ בִיּשְׁבָּוֹ מִישְׁתְת יְהְנִאוֹר בִּבּר מִשְׁר שִּׁרָם יִיהְנִים בְּיִים בְּיִבְּית יִישְׁכָּוֹן מִישְׁרָת יִבְּנִים בְּיִבְּית בִּיִים בְּיִבְּית יִבְּבִיוֹ בְּבִיית יִשְׁנְבוֹי אִישְׁר שִּׁרָם בְּיִבְיתוֹי בִּישְׁה: בִּיִּבְּית יִבְּבִיר מִישְׁה בִּיבוּי בְּיִבְּית בִּיבִים בְיִבְּית בִּיבִים בְּבִּר יִשְׁבִּים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּית בִּיבִּים בְּיבִים בְּיִים בְּיִבְים בְּבִּים בְּיִים בְּיִבְים בְּבִּים בְּיבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִיבְיִים בְּיִּבְּיִים בְּיבְיבְּים בְּבִּים בְּבִּילְיבְיוֹי בְּבְיבִּים בְּיבְים בְּיבְיבוּים בְּיבְּים בְּיבְיבוּים בְּיבְים בְּבְּים בְּיִים בְּיִבְיוֹי בְּיבְּים בְּבוּיוֹי בְּיִים בְּיוֹי בְּיוֹישְׁם בְּיִים בְּיוֹי בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּיבְּבוּי בְּיבְּבְיוֹ בְּבְיוֹם בְּיבְיבוּים בְּיבְּבְיוֹי בְיבְיוֹם בְּבִים בְּיבְיוֹים בְּבִּים בְּבְּבְיוֹם בְּבִּים בְּבְיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּב

[Leviticus]

(9)15:He presented the people's offering, and took the goat of the sin-offering which was for the people, and slaughtered it, and performed the sin-offering ritual with it, as the first.

16:He presented the burnt-offering, and offered it according to the law.

17:He presented the meal-offering, and filled his hand therefrom, and burnt it on the altar, besides the burnt-offering of the morning.

18:He slaughtered also the ox and the ram, the sacrifice of the peace-offering, which was for the people: and Aharon's sons delivered to him the blood, which he sprinkled on the altar round about.

19:and the fat of the ox and of the ram, the fat tail, and that which covers [the innards], and the kidneys, and the cover of the liver.

of the liver: 20:and they put the fat on the breasts, and he burnt the fat on the altar:

21:and the breasts and the right thigh Aharon waved for a wave-offering before the LORD; as Moshe commanded.

22:Aharon lifted up his hands toward the people, and blessed them; and he came down from offering the sin-offering, and the burnt-offering, and the peace-offering.

23:Moshe and Aharon went into the Tent of Meeting, and came out, and blessed the people: and the glory of the LORD appeared to all the people.

24:There came forth fire from before the LORD, and consumed on the altar the burnt-offering and the fat: and when all the people saw it, they shouted, and fell on their faces

(10)1:Nadav and Avihu, the sons of Aharon, took each of them his fire pan, and put fire therein, and laid incense thereon, and offered strange fire before the LORD, which He had not commanded them.

2:There came forth fire from before the LORD, and devoured them, and they died before the LORD.

3:Then Moshe said to Aharon, This is it what the LORD spoke, saying, I will be sanctified in those near to Me, and before all the people I will be glorified. Aharon held his peace.

ריקרב.₁₅(9) אַת־הַמִּנְחָה <u>וויקרב</u> כפּוֹ ממנה וַיִּשְׁחַט. השור את־ וָאָת־הַאַיִל הַדָּם הַמִּובָת יתרת 'הַמְּכַּמָה המזבחה: שוק צוה שה: משה ואהר ויקחר (10) לַ מחתתו בהן לא אותם

4:Moshe called Mishael and Eltzaphan, the sons of Uzziel the uncle of Aharon, and said to them, Draw near, carry your brothers from before the sanctuary out of the camp.

5:So they drew near, and carried them with their coats out of the camp, as Moshe had said.

6:Moshe said to Aharon, and to Elazar and to Ithamar, his sons, Don't let the hair of your heads go loose, neither tear your clothes; that you don't die, and that He not be angry with all the congregation: but let your brothers, the whole house of Yisrael, bewail the burning which the LORD has kindled.

7:You shall not go out from the door of the Tent of Meeting, lest you die; for the anointing oil of the LORD is on you. They did according to the word of Moshe.

אֶלְראַהָלוֹ הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהַנְה וֹ לֵאמֹר בִּקְרֹבֵי אֶלְראַהָלוֹ שְּׁבְּרִי וְאֶל אֶלְצַפִּוֹ יְהַנְה אֲהַרֹּוְ: שְּׁבִּי וְיִּקֹרָא מְשֶׁה אֶל־מִּישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצַפִּוֹ בְּנִי עִזִּיאֵל דִּדְ אַהְרֹּוְ הַּנִי אָלִהָּה אָל־מִישָׁאֵל וְאָל אֶלְצַפִּוֹ בְּנִי עִזִּיאֵל דִּדְ אַהְרֹוְ בְּנִי אָמִר אְבִּהְ וְיִשְׂאָם בְּכִּתְּנֹתָם הַלְּבִי עַיִּאָמָר אָבָּי בְּבִּר מִשְׁה בְּבִּי עַיִּשְׂאָם בְּכִּתְנֹתָם בְּכִּתְנֹתָם בְּכִּתְנֹתְם בְּבִי עַיִּישָׂאָם בְּכִּתְנֹתָם בְּכִּתְנֹתְם בְּבִּר מִשְׁה: שַּׁבְּיוֹ רְאשִׁיכֶם אֵל־ אֶל־מִחְנִץ לְמָחָר וֹ בְּבָּיוֹ רְאשִׁיכֶם אֵל־ אֶל־אַהְלוֹ וּלְאֶלְעָזִר וֹיִּלְאִיתְמִר וֹ בְּבָּיוֹ רְאשִׁיכֶם אֵל־ אֶל־בִּבְּרוֹ וִיִּשְׁאָר וְיִבְּבִּר מִשְׁה וְלְא תְמֻתוּ וְנִעְל בְּכִּר מְשִׁר שְׁרָבְי וְהְבִּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת־ הְמָבְר וְיִבְּבִיה יִשְּבָּר וְנִישְׁר שְׁרְבְּית יִשְׁרָאֵל יִבְכּוּ אֵתְר שְׁרָב בִּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֵתְר בְּבִּר מִשְׁר שְׁרָב יִהְנִים בְּכִּר יִהְנָה יְבְבּר מִשְׁר שְּׁרָף יְהְוְה: הְנִיבְה יִבְּבָּר מִשְׁר שְּׁרָף יְהְוְה: הִיּבְבּת יִשְׁרָאוֹ בְּבִר מִשְׁה יִבְּבָר מִשְׁר שִּבְיר מִשְׁה בִּיר מִשְׁה יִהְנָה עִבְּית יִהְנָה עִבְּיה עִבְיה מִנְיִבְשׁוּ בִּיר מִשְׁתוֹ מִשְׁחַת יִהְנָה עֲלִיך מִּנִים לִייִבְשְׁוּ בִּיר מִשְׁתוֹ מִשְׁחַת יִהְנָה עַנִיל בִּבר מִשְׁה בִּרְ מִבְר מִשֶּה:

[Leviticus]

אָת־הַשׁוֹר אֶת־הַדְּם שוק הַיָּמִין צָרָה משהי

אש וַתֹּאַכַל **X**¥<u>N</u>]_{:24} עַל־הַמִּזִבֵּחַ מִלְפְנֵי אַת־ יהוַה **ַ**כְּל־הָעָם וַלָּרָא וָאֶת־הַחֲלָבְים אַהַרֹן בָדָב בני־ ַרָּיִקְחוּ <u>בְּיִּקְחוּ</u> וַאָבִיהוּא אַש קַטְרֶת וַרָשִׁימוּ עָלֶיהָ בַהַן :אַתְם לא אָשֶׁר צָרָה ַנ^לֹאמֶר. אוֹתֶם לִפְגָי וַתֹּאבַל <u>וַיָּמֶתוּ</u> יָהַנְהּיּ לאמר אָשֶׁר־דָבֶּר יָהוָה הרא בְל־ וָאֶל אֶלְצָפָן אָחֵיכֶם ־אֶת קרִבוּ ַרַיּשַּׂאָם <u>יר</u>ֹנּלְרָבּנּ ַלַמַּחֲנֶה: בַאֲשֶׁר לָא־תִפְּרֹמוּ בָּל־בֵּית יקצף אָת וַאָחַיכֶם שָֿרַף ּנִּמָפֶּׁתַח. ָיה<u>ר</u>ָה:

לאַ תִ**יְאוּ פֶּן־תַּ**מֶּתוּ כִּי־שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה אֲלֵיכֶם וְיַּעֲשׂוּ כִּדְבַר משֶׁהּ: ויקרב

את קרבן העם ויקוז את שעיר הוושאת אשר ויוולאהו כראשון ויקרב וישוושהו העכה ויעשה כמשפט ויקרב את המגווה בבגה ויקשר על הבובח בכבר עלת הבקר וישווט את השור ואת האיל זבוז השלמים אשר כעם וימצאו בגי אהרן את הדם אכייו ויורקהו עכ סביב ואת המכבים מן השור ומן והמכסה והככית ויתרת オココカ את הוזכבים עכל הוזוות ויקשר הוזכבים המובוזה ואת הוזות ואת שוק הימין הגיף אהרן תגופה כפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן את ידו אכ העם ויברכם וירד מעשת הוושאת והשלכבים ויבא משה ואהרן אכ אהכ מועד ויצאו וירא כבוד יהוה אכ ככ העם ויברכו את העם

ותצא אש מכפני יהוה ותאכל על המזבוז את העכה ואת הוזכבים וירא ככל העם וירבו ויפכו עכי פליהם ויקוזו בלי אהרן לדב ואביהוא איש בוזתתו ויתבו בהן אש וישימו עכיה כפרת ויקריבו כפני יהוה אש זרה אשר כא צוה אתם ותצא אש מכפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפגי יהוה ויאמר משה אכ אהרן הוא אשר דבר יהוה כאמר בקרבי אקרש ועכ פני ככ העם אכבר וידם אהרן ויקרא משה אכ מישאכ ואכ אכצפן בני עזיאכ דר אהרן ויאמר אכהם קרבו שאו את אוזיכם מאת הקרש אכ בוזוץ כבוזגה ויקרבו וישאם בכתגתם אכל מוזוץ כמוזבה כאשר דבר משה ויאמר משה אכל אהרן וכאכעור וכאיתבר בגיו ראשיכם אכל ובגדיכם כא תפרמו וכא תמתו ועכ ככ העדה יקצף ואוזיכם כל בית ישראל יבכו השרפה אשר שרף יהוה ומפתח אהכי

כלא תצאו פן תמתו כי שמן משוות יהוה עכיכם ויעשו כדבר משה